

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CHRISTO CAPITE|| TOTIVS ECCLESIAE,|| QVINQVE LIBRIS|| explicata.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

VIII. Soluuntur argumenta ex ratione petita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53845](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53845)

Mediator homo preter Divinitatem. Item : Diuina humanitas, & humana Divinitas mediatrix est. Item lib. 9. ciuit. Dei, cap. 15. Quarendus est Mediator, qui non solum homo, verum etiam Deus sit.

RESPOND E O, loquitur A V G U S T I N U S de persona, quæ operi dare debebat dignitatem. id quod Patet, tum ex locis à nobis allegatis, tum ex lib. 9. ciuit. Dei, cap. 15. ab aduersariis citato. Nam postquam dixerat Augustinus, Mediatorem esse debuisse Deum & hominem, subiungit : Nec tamen ob hoc Mediator est, quia Verbum, & maxime quippe immortale, & maximè beatum Verbum longè est à mortalibus miseriis, sed Mediator per quod homo.

C A P V T VIII.

Soluuntur argumenta ex ratione petita.

VITIMO obiiciunt rationes. Renouare corda, & dare Spiritum sanctum, sunt opera Mediatoris; docet enim Augustinus in Enchirid. cap. 33. per Mediatorem nos recipere Spiritum sanctum, & tamen certum est, dare Spiritum sanctum, & renouare corda, esse solius Dei. Item, docere est opus Mediatoris, & tamē August. in lib. de Magistro affirmat, solum Deum esse verū Magistrum, qui docet hominem scientiam, Christus ergo, ut Deus, Mediator est.

RESPONDE O, dare Spiritum sanctum meritorie, est proprium Mediatoris, sed hic modus dandi Spiritum, non est Dei formaliter, sed hominis; dare autem Spiritum sanctum, & renouare corda efficienter, & vt auctorem doni, non est Mediatoris, sed eius, apud quem Mediator intercedit, id est, Dei Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Et patet, quia cùm donum Spiritus sancti, & omnis illuminatio detur à tota Trinitate, si eiusmodi donatio esset Mediatoris, tota Trinitas esset Mediator.

Pari ratione, docere principaliter est Dei, id est, Trinitatis: docere per modum instrumēti, est hominis; Christus igitur, ut Deus, Doctor ac Magister est verus ac principalis; id est Christus, ut homo, Mediator Dei & hominum, Doctor fuit,

Dd 4 vt in-

vt instrumentum Diuinitatis, sed instrumentum coniunctum & singulare, non separatum & commune, qualia instrumenta fuerunt Apostoli & Prophetarum.

SECUNDA ratio est CALVINI, in epistola ad Polonos:
 „Christus fuit caput Angelorum & hominum, etiam ante lapsum Adx, integro adhuc statu rerum, Coloss. i. Primo genitus omnis creatura: igitur fuit etiam Mediator Christus, ante lapsum primi hominis: atqui tunc Christus nondum erat homo, ergo, ut Deus, erat hominum & Angelorum capit, & Mediator.

„Adde etiam, quod Chrysostomus, Augustinus, & Hieronymus in commentario cap. 3. epist. ad Galatas, exponentes illud: *Lex ordinata per Angelos in manu Mediatores, volunt per Christum Mediatorem datam esse legem, & de hoc loqui Paulum eo loco. Immò etiam Hieronymus veterius progradientur, ac dicit, per hunc Mediatorem non solum legem esse datam, sed etiam mundum esse creatū: Constat autem Christum non fuisse hominem, quando lex data est Hebreis, & multò minus, quando mundus creatus est; quare necessariò sequitur, ut secundum formam Dei Mediatores fuerit.*

RESPONDEO, Christum, ut Deum, fuisse etiam ante lapsum Angelorum & hominum, caput eorum, sed non ipsum solum, verum etiam Patrem, & Spiritum sanctum. Mediatorem autem Angelorum fuisse Christum, aut etiā hominum ante peccatum, falsum est, alioqui etiam Patrem, & sanctum Spiritum faceremus Mediatores. Nam in primis Scriptura facit quidem Christum caput omnium Angelorum & hominum, Ephes. 1. & Coloss. 1. at Mediatorem Angelorum nusquam facit. Paulus enim 1. Timoth. 2. dum de Mediatore loquitur, disertis verbis affirmat, *Christum Mediatorem esse Dei & hominum.*

AVGVSTINVS autem in Enchiridio capite 108. addit, quod si homo non peccasset, Christo Mediatore non egisset. Et in caput tertium ad Galatas, dicit, Christum non esse Mediatorem Dei & Angelorum, sed Dei & hominum tantum, eo quod Angeli, qui peccauerunt, nunquam reconciliandi sunt: qui autem non peccauerunt Mediatores non egeant.

Itaque

Itaq; quod CALVINVS dicit de Mediatore Christo ante peccatum Adq; est expressè contra Augustinū, & videtur esse manifestus Arianismus. Neq; enim Caluinus ideo Christū ante incarnationem facit Mediato rem, quod ob incarnationem, & merita eius præuisa existimet datam fuisse Angelis, & primo homini gratiam, quod nonnulli ex Catholicis sensisse videntur, de quorum sententia modò non dispuo: sed quod arbitretur ipsum Verbū æternum, quā Deus erat, ante incarnationem, inter Patrem & Angelos, atq; etiam homines, in statu innocentiae constitutos, Mediatoris officio functum. Quod sine suspicione Arianismi nō dicitur. Nam Mediator, quā Mediator est, cùm debeat sacrificare, supplicare, intercedere, necessariò minor est Deo, cui sacrificat, cui supplicat, apud quem intercedit. Si ergo Christus, cùm adhuc non esset homo, Mediator erat, certè cùm adhuc nō esset homo, Deo Patre minor erat: atqui tunc nihil erat, nisi Deus, igitur ut Deus, minor erat Filius Patre.

Neq; ab hac hæresi abesse videtur id, quod idē CALVINVS ait lib. 2. Instit. cap. 12. §. 4. *Fateor, inquit, in primo creationis ordine, & integrō naturae statu prefectum Angelis & hominibus fuisse caput. Quaratione dicitur à Paulo primogenitus omnis creatura. Hæc ille. Qui quidem solum Filium, etiam ante incarnationem, facit caput hominum & Angelorum. Illum enim facit caput, qui est primogenitus omnis creaturæ. At si solus autē Filius est primogenitus omnis creaturæ. At si solus Filius erat caput hominum & Angelorum, igitur aliquid influebat Filius in Angelos & homines, quod Pater nō influebat. non sunt ergo indiuisa opera Trinitatis, proinde nec est una natura atque essentia Trinitatis.*

Deinde, quid sibi vult illud: *Filium, & Deum, prefectum fuisse caput Angelis & hominibus? A quo enim, quæso, prefectus fuit? Nonne à Patre? Igitur Patris minister, & quasi vicarius fuit Filius, etiam antequam esset homo. Et quid aliud Ariani volebant?*

Nec iuuat Caluinū locus Apostoli ad Coloss. I. Nam cùm dicit, Christum esse primogenitum omnis creaturæ, vel loquitur de Christo secundum formam serui; vel, ut exponit Chrysostomus, loquitur quidem de Christo secundum formam Dei, sed non facit eum fratrem primogenitum creatu-

Dd 5 rarum,

ratur, sed significat genitum fuisse à Patre, priusquam illa creatura efficeretur, iuxta illud Proverb. 8. Dominus posse dicit in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio. Sed de his multa diximus in primo libro.

Iam quod attinet ad Patres, qui dicunt, Christum Mediato rem dedisse legem Hebreis, vel mundum creasse. RESPONDEO, Patres loqui de Mediato re materialiter, non formaliter; non enim dicunt, Christum fuisse Mediato rem in creando mundo, aut in lege danda, sed dicunt, Christum Mediato rem, id est, illam personam, quae postea futura erat mediatrix, esse verum Deum, & aucto rem mundi, & legis, & omnium rerum. Vnde CHRYSOSTOMVS expressè dicit, Christum aucto rem fuisse legis, & proinde abrogare illam potuisse. Ex quo sequitur, eum non ut Mediato rem, sed ut aucto rem primarium id fecisse: nec enim Mediato r est auctor, nec legem abrogare potest, qui non est auctor. Et ibidem AVGVSTINVS dicit, Christu m fuisse quidem Mediato rem, sed mediare inter totam Trinitatem & homines peccato res. Ex quo iterum sequitur, eum non fuisse propriè Mediato rem, quando nulli erant homines peccato res.

C A P V T I X.

Ostenditur, CHRISTVM sibi etiam aliquid meruisse.

RESTAT postrema quæstio; An videlicet Christus operibus, ac laboribus suis, non solum nobis omnibus gratia & gloriam acquisierit, sed etiam aliquid acquisierit sibi. Et quidem Theologi Doctores apud Magistrum, in 3. sent. dist. 18. conueniunt inesse, atque uno consensu docent, Christum praeter ea bona, quae suis laboribus peperit nobis, meruisse etiam sibi corporis gloriam, & nominis exaltationem.

Repugnat CALVINVS lib. 2. Instit. cap. 17. §. 6. Quarere, inquit, an sibi meruerit, quod faciunt Lombardus, & Scholastici, non minus stulta est curiositas, quam temeraria definitio, & si hoc idem afferunt. Quid enim opus fuit descendere & nuncum Dei Filium, & sibi acquireret quidquam nouum? Et consilium suum exponens Deus, omnem dubitationem exemit. Non enim Filiū utilitati consuluisse dicitur Pater in eius meritis,

sed